

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1T/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616010084
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8616010084.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v trestnej veci proti obž. F. Q. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 11. septembra 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

XX.XX, nar. XX.XX.XXXX vo X., trvale bytom X., C.. A. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

dňa XX.XX.XXXX asi o 04.30 hod. v bare DoubleStars non stop na Stropkovskej ulici vo Svidníku po požití liehových nápojov bezdôvodne fyzicky napadol D. P., ktorého päšťou udrel do oblasti tváre, po čom ho strhol na zem, kde mu chytil pravú nohu za chodidlo a zatočil, po čom mu nohou pristúpil pravý členok a následne pred uvedeným barom opäť päšťou udrel do oblasti tváre, následkom čoho D. P. spadol na zem, pričom uvedeným konaním spôsobil poškodenému luxačnú zlomeninu vnútorného členka a zlomeninu ihlice, pre ktoré zranenie bol poškodený práceneschopný po dobu 12 týždňov,

teda

- inému úmyselne ublížil na zdraví, pričom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Za to mu súd ukladá

Podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zároveň zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/32/2018 zo dňa 30.05.2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť, aby nahradil poškodenému D. P., nar. XX.XX.XXXX vo X., trvale bytom F. XXX/X, X. škodu v sume 2.960,10 eur (dvetisícdeväťstošesťdesiat eur a desať centov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodeného D. P., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom F. XXX/X, X. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal na tunajší súd dňa 06.04.2016, sp. zn. Pv 346/15/7712-14 obžalobu na obv. F. Q. a to pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29.06.2015 asi o 04.30 hod. v bare DoubleStars non stop na Stropkovskej ulici vo Svidníku po požití liehových nápojov bezdôvodne fyzicky napadol D. P., ktorého päťou udrel do oblasti tváre, po čom ho strhol na zem, kde mu chytil pravú nohu za chodidlo a zatočil, po čom mu nohou pristúpil pravý členok a následne pred uvedeným barom opätovne päťou udrel do oblasti tváre, následkom čoho D. P. spadol na zem, pričom uvedeným konaním spôsobil poškodenému luxačnú zlomeninu vnútorného členka a zlomeninu ihlice, pre ktoré zranenie bol poškodený práceneschopný po dobu 12 týždňov.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný neurobili žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a odmietol vo veci vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní tak súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov MUDr. H. Q. a jeho odborným vyjadrením, D. P., Q. T., U. Q., F. X., S. X., prehratím videozáznamu z bezpečnostnej kamery, zápisnicou o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, listinnými dôkazmi a to: zápisnicou o vydaní vecí, odpisom z registra trestov, lustráciou v registri priestupkov, správou zamestnávateľa, charakteristikami mesta Svidník, rozhodnutiami, lekárskymi správami, návrhom poškodeného na náhradu škody ako aj pripojenými spismi: Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/60/2014, Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/32/2018 a priestupkovými spismi Okresného úradu Svidník sp. zn. OU-SK-OVVS-2015/002045, OU-SK-OVVS-2015/003948 a OU-SK-OVVS-2014/0033106.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. V prípravnom konaní ale poprel spáchanie skutku. Vypovedal, že popíjal s poškodeným D. P., keď do seba začali sácať a spadli na zem, no určite D. neudrel. LE.bolela noha, a tak mu obžalovaný podľa svojho vyjadrenia pomohol vstať a vyjsť pred bar, pričom ešte obžalovaný zavolať na barmanku, aby zavolať záchranku a následne počkali na jej príchod. Obžalovaný ďalej uviedol, že keď záchranka prišla, chcel poškodenému pomôcť nastúpiť do nej, no ten to odmietol.

Poškodený D. P. vypovedal, že popíjal s obžalovaným v bare Admirál, keď obžalovaný začal bezdôvodne nadávať na čašníčku a poškodený sa jej zastal. Na to ho mal obžalovaný udrieť do tváre, pričom následne obaja spadli na zem, kde sa naťahovali. Obžalovaný mal potom zatočiť nohou poškodeného so slovami, či má dosť. Potom obžalovaný poškodenému nohu pustil, no následne ju poškodenému prišliapol a odišiel preč. Asi po 2-3 minútach povedal poškodený čašníčke, aby zavolať sanitku, no rozhodol sa, že

pôjde domov taxíkom. Von pred barom stretol obžalovaného a opýtal sa ho, že čo to robí, no obžalovaný ho udrel päšťou do tváre a spolu spadli. Tam už poškodený pocítil strašnú bolesť, pri páde zle došliapol a už sa nevedel postaviť. Poškodený ďalej vypovedal, že následne zakričal na čašníčku, aby zavolala sanitku, obžalovaný sa nad neho postavil, dal si dole tričko a kričal, že je Boh a kričal, že si vo Svidniku môže robiť čo chce a že čo všetko on môže. Keď prišli záchranári, obžalovaný im pomáhal nakladať poškodeného do sanitky. Poškodený ďalej vypovedal, že po incidente za ním prišiel do nemocnice obžalovaný a prosil ho, aby na neho nedával trestné oznámenie.

Svedkyňa Q. T. pracovala v čase skutku ako čašníčka v bare, pričom vypovedala, že v ten deň tam obžalovaný popíjal celú noc, vždy si k niekomu prisadol a podskakoval. Bol agresívny aj pred tým a myslí, že sa aj s nejakou partiou vonku pobil. Nad ránom prišiel poškodený a popíjal s obžalovaným, keď ju obžalovaný začal urážať a nadávať jej. Poškodený sa jej zastal, na čo obžalovaný dostal nejaký amok a skočil do poškodeného. Spadli spolu na zem, pričom ona spoza baru videla len to, ako obžalovaný udiera poškodeného do hlavy (3-4x) a počula poškodeného výkrik "auuu...noha". Obžalovaný odišiel von a poškodený si sadol do kresla, kde chvíľu sedel a následne krivajúc išiel von. Svedkyňa potom počula vonku krik a cez pootvorené dvere podopreté stoličkou videla, ako poškodený spadol a ako ho potom obžalovaný kopal, väčšinou do nôh. Obžalovaný zakričal niečo, ako že je boss a poškodený na ňu zakričal, aby volala sanitku, čo ona aj urobila. V prípravnom konaní vypovedala, že videla, ako pred barom zletel poškodený na zem a obžalovaný bol na ňom, pričom tento rozpor nevedela odstrániť s poukazom na jej nervozitu. Taktiež nevedela odstrániť rozpor vo výpovediach, keď v prípravnom konaní vypovedala, že nevidela, ako prebieha bitka v bare na zemi. K tomu uviedla, že pred policajtom vypovedala možno vo väčšej skratke a aj vtedy ako aj teraz bola nervózna. Svedkyňa po prehratí videozáznamu z bezpečnostnej kamery jasne identifikovala osoby na zázname a to poškodeného ako aj obžalovaného.

Svedok U. Q., otec obžalovaného, vypovedal, že ho po incidente kontaktoval p. X. s tým, že ak zloží nejakú čiastku (cca 10.000,- eur), tak sa zmení výpoveď alebo stiahne trestné oznámenie. Svedok to ale odmietol s tým, že radšej dá peniaze na právnik a že ak došlo k bitke, nech si to vyriešia sami, pričom to nebolo prvý krát, čo sa takíto fighteri vyprovokovali a pobili. U syna videl ako najväčší problém alkohol.

Svedok F. X. vypovedal, že sa o incidente dozvedel od zamestnankyň firmy TRIPOT, s.r.o.. Po konzultácii so svojím šéfom - konateľom uvedenej firmy odovzdal videozáznam z incidentu S. X., ktorý ho o to požiadal a o ktorom vedel, že sú s poškodeným kamaráti. Svedok identifikoval videozáznam, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní ako videozáznam, ktorý vydal S. X..

Svedok S. X. vypovedal, že sa o incidente dozvedel od poškodeného, s ktorým telefonoval a následne ho aj navštívil v nemocnici. Nakoľko sa pozná s bratom obžalovaného, išiel ich navštíviť, no obžalovaný doma nebol. V priebehu dňa mu ale viackrát volal otec obžalovaného a chcel, aby to poškodený nedával na políciu s tým, že mu dá nejaké peniaze alebo sa postará o zdravotnú starostlivosť. Keď to poškodený odmietol, otec obžalovaného sa mal podľa svedka začať vyhrážať, že im narobí problémy. Svedok ďalej vypovedal, že na žiadosť poškodeného zašiel do herne a zabezpečil videozáznam, pretože poškodený sa bál, aby ho druhá strana nemohla vymazať. Za tým účelom kontaktoval Pavla X., ktorý mu videozáznam vydal a on ho následne vydal poškodenému.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, MUDr. H. Q. vo svojom odbornom vyjadrení ako aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní konštatoval, že poškodený D. P. utrpel dňa XX.XX.XXXX luxačnú zlomeninu vnútorného členka a zlomeninu ihlice, pričom ide o stredne ťažké zranenia. Liečba zlomeniny členka trvá asi 12 týždňov, čomu zodpovedá aj doba práceneschopnosti, pričom najskôr rok po úraze poškodený absoluuje ešte jednu operáciu, kde bude odstránený osteosyntetický materiál a nasledovať bude rehabilitácia. Obvyklý spôsob života poškodeného bol narušený hlavne bolesťou po úraze a nemožnosťou samostatnej chôdze. Znalec označil najpravdepodobnejšiu príčinu úrazu nekoordinovaný pád poškodeného, k čomu mohlo dôjsť aj pôsobením jeho vlastnej váhy. Za nepravdepodobné označil znalec to, aby k takýmto zraneniam došlo pri prvom incidente v bare, tam mohlo dôjsť len k poškodeniu väzov v členku, no je nepravdepodobné, aby poškodený s takýmito zraneniami vyšiel z baru sám a bez pomoci. Znalec bodovo ohodnotil zranenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia na 115 bodov + 50% zvýšenie podľa § 9 ods. 5 písm. c/ uvedeného zákona.

Z videozáznamu, ktorý predložil v priebehu trestného konania poškodený, súd zistil, že ide o záznam bezpečnostnej kamery, ktorá sa podľa vyjadrenia svedkov Q. T. a poškodeného D. P. nachádzala pri vchodových dverách do baru. Na zázname je priebeh skutku odohrávajúceho sa pred barom, pričom zachytáva to, ako obžalovaný po tom, čo si zrejme odpije z pohára (alebo potiahne z cigarety) odloží ho (ju), okamžite zaútočí na poškodeného tak, že ho udrie pravou rukou do tváre a prevalí sa na poškodeného, v dôsledku čoho obaja padajú na zem, pričom pri tomto páde (v čase 00:10 záznamu) je jasne vidieť, ako sa pravá noha poškodeného nad chodidlom vytočí do neprirodzenej polohy. Súd nemá najmenej pochybnosti o tom, že práve v tomto momente došlo k predmetným zraneniam poškodeného, čo po vzhliadnutí záznamu konštatoval aj znalec P. Q..

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 142 ods. 1 Tr. zákona ťažkou ujmu na zdraví sa rozumie spôsobenie ujmy na zdraví uvedenej v § 123 ods. 3.

Podľa § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zákona ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 123 ods. 4 Tr. zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 18 písm. a/ Tr. zákona na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o ťažší následok, aj vtedy, keď ho páchatel zaviniel z nedbanlivosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselné,

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade mal za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Zo spáchania skutku jednoznačne usvedčuje obžalovaného výpoveď poškodeného ako aj svedkyne Q. T. a videozáznam z bezpečnostnej kamery nachádzajúcej sa pred barom zachytávajúcej priebeh časti skutku odohrávajúceho sa pred barom. Výpoveď poškodeného bola v priebehu celého konania konzistentná. Je pravdou, že vo výpovediach svedkyne Q. T. boli rozpory, ktoré svedkyňa odôvodňovala nervozitou, tieto rozpory súd nevyhodnotil ako rozpory takého charakteru, ktoré by spochybňovali vierohodnosť jej výpovede. V podstatných bodoch bola aj jej výpoveď konzistentná a potvrdzovala výpoveď poškodeného o tom, že obžalovaný najprv v bare bezdôvodne napadol poškodeného, pričom po tomto útoku už poškodený kríval a taktiež, že poškodený bol následne obžalovaným napadnutý aj pred barom. Tieto výpovede sú len dopĺňané videozáznamom z bezpečnostnej kamery zachytávajúcím priebeh skutku pred barom, na ktorom je jasne vidieť, že obžalovaný bezprostredne po odložení pohára (cigarety) zaútočil na poškodeného, pričom v dôsledku tohto útoku obaja spadli na zem a pri páde došlo k zraneniam poškodeného a to zlomenine členka a ihlice. Osoby na videozázname pred jeho samotným prehratím (po zastavení záznamu po 1. sekunde) identifikovala svedkyňa Q. T., priebeh videozáznamu plne korešponduje s výpoveďou poškodeného a aj zranenie evidentné z tohto záznamu korešponduje so zranením, ktoré utrpel poškodený. Taktiež svedok F. X. identifikoval tento videozáznam ako videozáznam z bezpečnostnej kamery, ktorý vydal na žiadosť poškodeného S. X..

Naopak, súd neuveril výpovedi obžalovaného, ktorý spáchanie skutku poprel, pretože tá je v rozpore s vyššie uvedenými dôkazmi. Na rozdiel od svedkov obžalovaný má dôvod nevypovedať pravdu a vykresliť sa v čo najlepšom svetle, aby si privodil pre seba čo najpozitívnejšie rozhodnutie. Takúto tendenciu

obžalovaného súd postrehol z jeho výpovede, keď obžalovaný uviedol, že to on zakričal barmanke, aby zavolala záchranku. To ale barmanka (svedkyňa Q. T.) jednoznačne poprela.

Obhajoba spochybnila zákonnosť videozáznamu ako dôkazu vykonaného v tomto konaní. S tým sa ale súd nestotožnil. Videozáznam ako dôkazný prostriedok bol predložený v priebehu trestného konania orgánom činným v trestnom konaní poškodeným, ktorý má zmysle § 46 ods. 1 Tr. poriadku právo dôkazy predkladať. Podľa § 119 ods. 2 Tr. poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie vecí a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, pričom toto zákonné ustanovenie stanovuje len demonštratívny výpočet dôkazných prostriedkov (vyjadrením slova "najmä" ale aj všeobecnou formuláciou "všetko"). Ako dôkaz teda možno použiť aj zvukové, obrazové a iné záznamy, hoci boli zadovážené bez vedomia osôb, ktorých osobné prejavy sú takto zaznamenané. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/71/2012 zo dňa 22.11.2012 ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 514/2015 zo dňa 03.09.2015. Obhajoba mala možnosť sa s týmto dôkazom oboznámiť už v prípravnom konaní, pričom o tom, že o ňom mala vedomosť, svedčí aj to, že jeho vykonanie namietala už v prípravnom konaní. Pokiaľ obhajoba namietala to, že v súvislosti s predmetným videozáznamom mali byť porušené práva na ochranu osobných údajov, tak túto otázku nie je súd v rámci tohto trestného konania oprávnený riešiť, pretože to patrí do právomoci iných orgánov a vyriešenie tejto otázky nemá význam pre rozhodnutie v tejto trestnej veci. Z toho dôvodu súd aj odmietol doplnenie dokazovania výsluchom majiteľa podniku navrhovaného obhajobou, ktorý sa mal týkať nakladania s osobnými údajmi. Súd nemal pochybnosť o autentickosti tohto videozáznamu, pričom jeho autentickosť potvrdil svedok F. X. (ten potvrdil, že ide o záznam, ktorý vydal S. X.) a aj svedkyňa Q. T. (tá opísala osoby a miesto na videozázname). Zároveň je potrebné uviesť, že videozáznam nie je jediným a ani rozhodujúcim dôkazom o vine obžalovaného, ale len dotvára obraz o priebehu skutku, z ktorého je obžalovaný usvedčovaný inými dôkazmi, a to najmä výpoveďami poškodeného, svedkyne Q. T., lekárskymi správami a závermi znalca, ktoré plne korešpondujú s tým, čo sa na videozázname nachádza.

Pokiaľ obžalovaný poukázal na údajný zistný motív poškodeného (otec obžalovaného U. Q. vypovedal, že od neho poškodený cez sprostredkovateľa (S. X.) mal žiadať peniaze za údajnú zmenu výpovede), tak toto tvrdenie sa nielenže nepotvrdilo (spochybnil ho poškodený ako aj svedok S. X.), ale je potrebné pripomenúť, že v tomto konaní nie je obžalovaným poškodený D. P.. Predmetom obžaloby je konanie obžalovaného F. Q., pričom podľa názoru súdu je vyššie uvedenými dôkazmi dostatočne preukázané to, že sa predmetný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Z tohto dôvodu aj súd odmietol doplnenie dokazovania vykonaním konfrontácie svedkov U. Q. a S. X.. Žiaden z týchto svedkov nebol svedkom skutku, ktorý je predmetom tohto konania.

Obhajoba namietala aj právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na to, že obžalovaný nemal úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, a teda ak by aj súd konštatoval, že obžalovaný ublížil poškodenému na zdraví, podľa názoru obhajoby išlo o konanie z nebanlivosti, no nie o konanie úmyselné. Tu je potrebné obhajobe pripomenúť, že ani súd v tomto rozsudku, no ani prokurátor v obžalobe nekonštatoval, že by obžalovaný konal v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, čo je zrejmé zo samotnej právnej kvalifikácie skutku. Ustanovenie § 156 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona postihuje páchatel'a za úmyselné konanie, ktorým páchatel' spôsobí poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, hoci koná v úmysle ublížiť mu na zdraví. Ťažká ujma na zdraví je teda v takom prípade ťažším následkom konania, ktoré malo smerovať k spôsobeniu "len" ublíženia na zdraví. Vo vzťahu k takémuto ťažšiemu následku (ako kvalifikačnému znaku v zmysle § 156 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona) nielenže postačuje konanie nebanlivostné (viď cit. § 18 písm. a/ Tr. zákona), úmyselné konanie vo vzťahu k následku ťažkej ujmy je pri takejto právnej kvalifikácii priamo vylúčené, pretože ak by páchatel' konal v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, nedopustil by sa prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, ale dopustil by sa zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona (trestná sadzba 4 až 10 rokov). O tom, že obžalovaný konal v úmysle ublížiť poškodenému na zdraví, svedčí samotné konanie obžalovaného. Obžalovaný bezdôvodne napadol poškodeného a to najprv v bare a potom pred barom, pričom v oboch prípadoch útočil na tvár (útok na tvár v bare potvrdil poškodený a útok päťou do tváre pred barom potvrdil poškodený a je zrejmý aj z videozáznamu) a v bare aj vytočil poškodenému nohu a prišliapol mu ju (to potvrdil poškodený a nepriamo aj svedkyňa T., ktorá počula výkrik poškodeného týkajúci sa nohy a následne videla poškodeného krívať smerom von z baru). Súd tak dospel k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle ublížiť poškodenému na zdraví.

Uvedeného konania sa obžalovaný dopustil na mieste verejnosti prístupnom (jednak v bare a jednak pred barom), pričom útok päťou na tvár je možné považovať za hrubú neslušnosť spáchanú tým, že napadol iného, čím spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Súčasne obžalovaný konajúc v úmysle ublížiť poškodenému na zdraví spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, pretože mu spôsobil vážnu poruchu zdravia a to (vychádzajúc z odborného vyjadrenia ako aj výpovede znalca) stredne ťažké zranenie, ktoré si objektívne vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť po dobu 12 týždňov (t.j. prevyšujúcu štyridsaťdva kalendárnych dní), počas ktorej bol závažne ovplyvňovaný obvyklý spôsob života poškodeného. Poškodený bol obmedzovaný bolestivosťou a nemožnosťou samostatnej chôdze. Obžalovaný tak súčasne (v jednočinnom súbehu) spáchal aj prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Trest

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestných činov a ich následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak, zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to tú, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h Tr. zákona). Obžalovaný sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a taktiež aj prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, vo vzťahu ku ktorému súd ukladá súhrnný trest (za to bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/32/2018). U obžalovaného nie je možné konštatovať, že by pred spáchaním predmetných trestných činov viedol riadny život, keďže má spolu 6 záznamov v odpise z registra trestov a 4 záznamy v registri priestupkov (posledný záznam sa týkal fyzického napadnutia dňa 30.05.2015, t.j. len mesiac pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom tohto konania). Taktiež nebolo možné konštatovať, že by pred spáchaním predmetných trestných činov bol už za trestný čin odsúdený vzhľadom na to, že na všetky jeho predošlé odsúdenia sa hľadí, ako by nebol odsúdený. Najprísnejšie trestným zo zbierajúcich sa trestných činov je v tomto prípade prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona, kde zákon stanovuje trestnú sadzbu 2 až 5 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností sa tak u obžalovaného v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby (2 roky) o 1/3 z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou, t.j. o 1 rok ($5 - 2 = 3$ roky a $1/3$ z 3 rokov je 1 rok), a tak súd ukladal obžalovanému trest pri trestnej sadzbe 3 roky až 5 rokov odňatia slobody.

Súd tak po zohľadnení všetkých vyššie uvedených zásad pre ukládanie trestu dospel k záveru, že trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby nepodmienečne (3 roky) je trestom primeraným a spôsobilým najvhodnejšie naplniť tak preventívnu, ochrannú ako aj výchovnú funkciu trestu.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti 4x odsúdený a to 3x za prečin výtržníctva spáchaný tým, že napadol iného podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a 1x za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spáchaným tým, že napadol iného podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Okrem toho jedno trestné stíhanie voči nemu a to pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona bolo zastavené po schválení zmiery. Z týchto 4 odsúdení mu bol 3x uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu a 1x peňažný trest. Naposledy pred spáchaním predmetného skutku bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/60/14 za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 1 rok do 09.08.2015. Aj napriek tomu, že vo vzťahu k všetkým týmto odsúdeniam sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, z hľadiska hodnotenia jeho osoby na ne súd musel prihliadať. Okrem toho z evidencie priestupkov súd zistil, že dňa 21.12.2013 sa dopustil priestupku tak, že v herni hodil na zem drevený kartový stôl, dňa 14.02.2015 v herni rozlieval po zemi alkoholické a nealkoholické nápoje a dňa 30.05.2015 (t.j. cca mesiac pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom tohto konania) v podniku Double Star vo Svidníku niekoľkokrát udel do oblasti hlavy Róberta W.. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal rovnakej a to násilnej trestnej činnosti a priestupkov, pričom ani opakované odsúdenia na trest odňatia slobody s podmiennečným

odkladom u neho nevedlo k náprave. Nakoniec aj skutku, ktorý je predmetom tohto konania, sa dopustil v dobe, ktorá bola skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia za obdobný trestný čin a v tejto dobe sa dopustil aj priestupku, keď napadol iného. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia v trvaní 1 roka (uložené trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/60/2014) začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti trestného rozkazu, t.j. od 09.08.2014 do 09.08.2015. Obžalovaný sa dopustil vyššie uvedeného priestupku dňa 30.05.2015 a skutku, ktorý je predmetom tohto konania dňa 29.06.2015. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/60/2014 súd zistil, že obžalovaný sa v uvedenej veci osvedčil postupom podľa § 50 ods. 5 Tr. zákona. Nakoniec sa obžalovaný dopustil aj ďalšieho úmyselného násilného trestného činu (útoku na verejného činiteľa), vo vzťahu ku ktorému súd ukladá súhrnný trest a to v čase, keď mal vedomosť o tomto prebiehajúcom trestnom konaní. Súd tak dospel k záveru, že u obžalovaného by účel trestu nenaplnil žiaden iný druh trestu ako je trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, a preto na neho doposiaľ nebolo výkonom trestu výchovne pôsobené. Aj preto súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 3 roky, nepodmienečne, je trestom dostatočným na prevýchovu obžalovaného, je spôsobilý ochrániť spoločnosť pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovaným a je spôsobilý zabezpečiť, aby obžalovaný po jeho vykonaní viedol riadny život. Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a preto súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na to, že súd odsudzuje obžalovaného za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/32/2018 zo dňa 30.05.2018, právoplatným v ten istý deň, uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ukladá mu v súlade s § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zákona) za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom páchatelovi uvedeným skorším trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (§ 42 ods. 2 Tr. zákona). Všetky zbehajúce sa trestné činy sú prečinmi, pričom najprísnejším z nich je prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona. Uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody nie je miernejší ako trest uložený uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok.

Súd zároveň rozhodol o nároku poškodeného D. P. na náhradu škody, pričom ten priznal len v časti uplatneného bolestného, ktorá vyplývala z odborného vyjadrenia č. 5/2015 znalca MUDr. H. Q., PhD., t.j. v rozsahu 115 bodov + zvýšenie o 50% podľa § 9 ods. 5 písm. c/ zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (a = 115 bodov x 17,16 eur/bod = 1973,40 eur; b = 50% z 1973,40 eur = 986,70 eur; a + b = 1973,40 eur + 986,70 eur = 2.960,10 eur). Pokiaľ ide o nárok poškodeného na nahradenie uplatnenej nemajetkovej ujmy, tak v tomto rozsahu súd odkázal poškodeného na civilný proces. Vychádzajúc z odôvodnenia tohto nároku poškodeným (v podaní zo dňa 11.01.2016), uvedenú výšku nemajetkovej ujmy požaduje poškodený okrem iného aj s poukazom na jeho obmedzenia týkajúce sa možnosti realizácie jeho voľnočasových aktivít a záujmov (išlo o aktívneho športovca), pričom škoda ho mala podstatným spôsobom obmedzovať pro futuro, v možnosti jeho ďalšieho pracovného uplatnenia. Uplatnená nemajetková ujma tak podľa názoru súdu úzko súvisí so sťažením spoločenského uplatnenia poškodeného, ktorého ustálenie si ale vyžaduje ďalšie dokazovanie (v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia minimálne vypracovanie ďalšieho lekárskeho posudku) presahujúce potreby trestného stíhania, ktoré by ho predžilo.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal

jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok možno napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.